

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Casus. xxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](#)

Tractatus

III

non cognoui negotiatione. Solu. Dicit
sc̄us Tho. q̄ ista intelligunt de his qui
ibi ponunt finem Licetū igit̄ est in aliq̄b
casib⁹ mercari.

Conclusio Prima. Licet carius rē ven
dere q̄ sit empta fm Archie. quādo emis
tū magna quantitate, et vendit ad minutū.
quia tales laborant discurrente: erigen
do: residendo: scribendo t̄c. Et dign⁹ est
et Lu. p.

Secunda. Et secundo fm Petrum de
Ancha. q̄ sanctū Tho. si res muretur i se:
ut equis facetus formosior. Et tertio fm
eosdem si mutet p̄ciū ratione tēpōris. Et
quarto fm eosdem: si mutetur p̄ciū ra
tionē loci. Et quidq̄ fm sanctum Tho.
ratione periculi et laboris in transferendo
vel factendo fieri aliquid. sed hoc reducit
ad p̄dicta.

Tertia. Non apparet clare fm Archie.
q̄ sit iustū ut aliquis emat rem intentiō
statim reuendendi rem minutā in eodē
loco et tempore. Imo dicit Aider. vij. p̄c
pro. ca. vlt. q̄ talis esset a republica exter
minādus. quia nocet vtriq̄ eorum q̄ vel
lent iconomice cōmutare. Et ut mihi vi
derur ista sunt vera de mente rali inten
tione. secus s̄iq̄s emat ut rem alas retien
dat tanq̄ retagliato: et statim occurrit si
bi ad vendendū. Iste em̄ iam fecit partē
sui laboris: ratione cuius dictum est q̄ li
ceret ei lucrari.

Quarta. Talis qui non emit ut statiz
vendat. et tamen statim vendit: potest ve
dere tēmēre iusto p̄recio et tamen luera
ri. quia iustum p̄cium non cōsūtit in in
divisibili.

Quinta. Omnia p̄dicta intelliguntur
concurrentib⁹ conditionib⁹ req̄sitis ad il
las cōtautōes esse licitas: que. si sit ut
vtriq̄ pars sit libera: nō coacta: et q̄ res
sit vendibilis: et q̄ sint sine fraude in sub
stantia vel q̄ntitate vel q̄litate rei: et q̄ cō
murantes habitualiter velint nulli iniu
ste nocere: et q̄ p̄cium rei sit equale: et q̄
finis sit honestus quo ad mercatorīa cō
murationem.

Capitulus. xxij.

Veritur vigesimosecū
do: Supposito q̄ v̄sura sit pech
atum: q̄re sit p̄cim. Ad q̄d rei

spōdeo q̄ sicut docet xp̄ientia et dicitū
Tho. ii. q̄. q. lxxvij. et. viii. qd. q. viii. ar. ii.
Res sunt in duplice diff̄erentia. Nam qdā
sunt q̄ s̄go v̄su p̄prio to taliter p̄sumuntur
ut nihil eoz remaneat in seip̄s: ut panis
et vinū. v̄l q̄d ad vrenterū pecunia. Quel
dam ho non p̄sumunt tota: ut dom⁹ et
equus. Et in p̄mis qdēm cuiciq̄ cōcedit
rei v̄sus: cōcedit etiam rei substantia et i
llum transfert dñum rei: non aut i alijs.
Unde ridiculū est dicere: accōmoda mibi
panē istū donec eo year. nō sic aut de eq̄
Sicut igit̄ patet ex s. Tho. ii. q̄. v̄bi sup
v̄sura sumit generaliter: et est p̄ciū q̄d soluit
p̄ v̄su rei. et specialiter ut est peccarū. et sic
v̄sura est p̄ciū quod soluit p̄ v̄su rei q̄ v̄su
p̄prio ex toto p̄sumit. Et notāter d̄: p̄ciū.
q̄d sumit p̄ intereste damni emergez;
vel q̄d grat̄ offert: nō est v̄sura. q̄ nec p̄
ciū v̄sus. Et ad h̄ deducitur diff̄inatio
Ray. cui cōcordat Innocē. extra cod̄. c.
gravi. sc̄z. V̄sura est lucrū ex mutuo p̄
cto debitu v̄l exactū. Noct̄ ex mutuo. p̄
p̄cim em̄ illud solū d̄r mutū q̄d nō p̄c
cedi alteri ad v̄sus sine trāslatiōe dominij.
q̄ fm etymologij vocabuli mutū d̄r ex
meo tuū. qz. s. q̄d est meū fit tuū translato
dōto. insti. q. mo. recōtra. ob. q̄ mutui. cū
alijs cōcoz. Large t̄n sumit aliquā mutū
p̄ concessio. et sic aliquā licet inde lucrari: ut
q̄d cōcedit liber vel equo. Et ad idē redit
diff̄inatio Bodoff. dicens. Est oē lucram
sorti accedens int̄ētione p̄ncipali. Est igit̄
v̄sura p̄cim nō solum fm p̄m: sed etiam
fm septū v̄triusq̄ testamenti: ita q̄ aſte
rens p̄trariū p̄tinaciter est heretic⁹: vt in
cle. ex gravi. Et ratio est fm s. Tho. ii. q̄.
v̄bi s. qz in his q̄ v̄su p̄sumuntur q̄b⁹ con
sistit v̄sura: non p̄t seorsū concedi v̄sus a
re. sed cuicunq̄ cōcedit v̄sus: cōcedit sub
stantia rei p̄ dñum. Iḡli s̄iq̄s vellet seor
sum v̄dere vinū et v̄lu v̄ni: aut v̄de q̄d
non est: aut idem venditbis. et simili mō
injustia cōmitir. q̄ v̄le ibi. p̄ mutuo si
eri duas recōp̄satōes. s. capitalis: et v̄sus
rei. P̄t etiā dici q̄ rō h̄t̄ est. q̄ v̄dileue

De quæstiōibus impertinentib⁹

⁹sus rei alienæ, i.e. rei cuius dñum iam nō
est penes vendentē, et redit in idem cū p̄ori
tōne. Sed p̄tra: videt q̄ nō sit p̄cīm. q̄a
dī. Deut. xxij. Nō feneraber; fratri tuo:
sed alieno, imo p̄mitit in p̄mū: ei usdem
xxvij. Feneraber; gentib⁹ m̄ltis: et ipse a
ne, et c. Sol. Fenerari alieno nō sult iudei
is p̄cellum q̄i liceret: fm s. Tho. sed p̄r
missum ad vitandū mai⁹ malūne. s. acc⁹
perēt ysuras a fratrib⁹ suis, p̄pter auariciāz
cui erant dediti. Lū p̄o dī: feneraber; et
sumif fenerari p̄ mutuare: qđ ē signū ab
undante q̄ iudeis p̄mittebatur. Multa
alia argumenta habes. q̄. q̄. vbi s. Lōclu/
siones elice.

Prima. Ysura nuncq̄ sult licita: sed ē
contra legē naturalem: moysaicā: evange
licam: et canoncam. et dicere oppositū est
hereticum.

Secunda. Omne lucrum accrescēs ex
mutuo interueniente pacto vel intentione
p̄ncipali: est ysura.

Tertia. Lucrū accrescēs mutuo ex be/
nvolenti gratis dantis etiā interuenient
intencio secūdaria: nō est ysura.

Quarta. Lucrū accrescēs ex ysura p̄n/
cipali argēti mutuati nō monetari: nō est
ysura, nec sumit si argēti sit monetatu⁹
sī in signatū: ita. s. q̄ idē nūero sit restituē
dū, q̄ tale argēti ysru nō consumit.

Quinta. Qui mutuauit pacto v̄l p̄nci
pali intēcio: vt q̄s irer ad suā apothecam
est ysurarius, et tenet restituere nō illi cui
mutuauit fm Joan. de lig. et Joan. cald.
sed paupib⁹ tantu⁹, quanto extimāt ille cō
cursus ad apothecam.

Sexta. Qui mutuat granū ver⁹ vt reci
piat nouū: p̄ncipal⁹ incedens illā melio/
rationē: est ysurarius: fm Ray. Bossie. et
Hostien. Secus si facit ne suū p̄ereat: et
alteri faciat grām.

Septima. Dñs mutuās rusticō vt co
lat suam possessionē: est ysurari⁹: si ratiōe
mūri vult sibi d̄ aliq̄ respōderi: nō aliter
fm Grego. de An. et Laur. de ridol. q̄a
redimit ius suum.

Octaua. Qui mutuat vt sibi remutueret
cessante pacto: nō peccat fm aliq̄s.

Lasus. xxij.

Veris vigesimotertio:
⁹trū ysurari⁹ teneat restituere

q̄d adq̄rit ex lucro ysurario⁹

Ad hoc r̄ndet s. Tho. q̄. q̄. lxxvij. et q̄
qđl. q̄. vij. ar. q̄. dicēs. In his qđ ſus est

q̄lumprio: nō tenet h̄o n̄iſ de eo qđ acceſ
pit. q̄ fruct⁹ h̄az rep̄ non dependet ex eis

sed ex industria h̄uana: n̄iſ dñs illius rei
fuerit dānicat⁹. q̄ tenet et ei recōp̄esare

ſqđ amisiſ de bonis suis. Itaq̄ fm aliq̄s
q̄ ſi ille tenet reddere lucrū p̄cunie ysur
arie: ille cui muruauerat poſſet recipere lu
crū ex ſua pecunia. et ſic ysura eſſet p̄cūm.

Lū ſcr̄ Tho. ē Rich. Pe. d̄ pat. et Joā.

quid. et Joā. cald. et Ray. et Buſl. et Pila.

Allij in alter tenet. Si aut̄ ſit res q̄ viuſ
q̄lumpif: tenet etiā de fructib⁹ fm oēs. q̄a
fruct⁹ ſunt ipſi⁹ rei: et ipa res ē in dñio spo
liati. S̄z d̄. videt q̄ totū teneat restituere

re etiā in ill. Primo. Nā ſi radix ſana/ et na
mti: Rom. xj. ḡ eadē rōne ſi radix iſfecta/ et

rami. Sed radix hui⁹ lucri ſuit iſfecta: q̄r
ysura. ḡ et oē adq̄litū ex ea. Sol. Non eſt
ſile de radice et pecunia illa. q̄r radix nō ſo
lum h̄z rōnem materie vt pecunia q̄ ē ma
teria ſolū: ſed etiā aliq̄liter cauſe effectiue
inq̄ntū miſtrat nutrimentū: fm ſcm Tho.

Scdo. Nā in c. cū tu. extra de ysur. poſſeſ
ſiones empte et pecunia ysuraria mādan
tur vendi: et p̄ca ſettiui. Ergo eadē rōne

et oē ex ſua pecunia adq̄ſitū. Solu. Non
mandant poſſeſſiones ſettiui. q̄ forte pl̄
valebant q̄ ysura extorte, ſed ipa p̄cia: q̄a
ſez poſſeſſiones erant qđē obligate ſpoliā
tis. ſed n̄ erat ſue: ſed ysurario⁹. Tertio.

Nō habet ysurari⁹ mai⁹ ius in re empta
et pecunia ysuraria q̄ in ipa pecunia q̄a
reddere tenet. ḡ tenet reddere re empta.

Sol. Imo plus iur⁹ habet i illa re empta
q̄ debet ei p̄pter pecunia ſicut p̄pter cauſa
instrumentale. ſed p̄pter ſuam industriaſ
ſicut p̄pter cām p̄ncipalem.

Conclusio. Prima hec eſt. Qui p̄ ysur
ram aliq̄d lucrat⁹ eſt: cuius ſus eſt ipſa
consumptio: non tenet de fructib⁹

Secunda. Secus ſi ſic ſes cuius ſus

ſit diſtinctus a re.

Tertia. Tenet enī ysurarius ſpoliato d̄
omni intereſſe dānni emergente: qđq̄d ſit
de dānnio lucri ceſſanti⁹.

L. 7